

disse Paragraffer ind mellem §§ 11 og 12 i det her foreliggende Lovforslag, thi der synes jeg, at de hører hjemme.

Der findes i § 18 den Bestemmelse: „Nettoindtægten af Jernbanedrift anses kun for at falde i de Kommuner, i hvilke der findes Station, Stoppested eller for sig bestaaende Driftsanlæg eller Værksted, og Nettoindtægten af Dampskibsdrift kun i de Kommuner, i hvilke der findes Ekspeditionskontor”. Det forekommer mig, at man her burde have tilføjet, at de Regnskaber, som udgaar fra disse Selskaber, burde tilstilles Erhvervskommunerne; man er her fuldstændig prisgivet til Opholdskommunen. Det synes mig, at man burde have nogen Besked i Erhvervskommunerne om, hvorledes den modtagne Indtægt er fremkommet, og hvorvidt den Andel, der er tilstaaet vedkommende Kommune, er i Overensstemmelse med de faktiske Forhold og med de Bestemmelser, som findes i Loven.

Der kunde maaske være en hel Del andre Ting at sige, men jeg forudsætter, at dette Lovforslag vil blive henvist til et Udvalg, og at dets Bestemmelser der vil blive Genstand for nærmere Drøftelse. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg ikke unnlader atter at fastslaa, at Hovedhensynet for Udvalgsbehandlingen maa være at simplificere Loven i saa stor Udstrækning som overhovedet muligt.

Christiansen: Jeg vil ogsaa gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag.

Jeg vil først tillade mig i Anledning af den Kritik, der fra visse Sider er fremsat af det, specielt af § 10 angaaende Erhvervsbeskatningen, at erindre om, at dette Krav om forandrede Regler for Erhvervsbeskatningen i sin Tid er fremsat med stor Styrke specielt af Købstadforeningen, og i denne Købstadforening og i dens Bestyrelse var det lykkedes at samle alle Partiafskygninger i Kravet om saadanne Ændringer i denne Paragraf, at den, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) udtalte, kunde blive mere retfærdig, end den hidtil har været. Jeg erindrer om, at endnu i Fjor, da denne Sag var til Behandling i dette høje Ting, havde dette Forslag i den Affattelse, det fremkom i, en varm Talsmand i afdøde Etatsraad Pagh. Nu er han jo ikke mere, og det synes saa nu, som om Banen er fri indenfor Højre til udelukkende at kunne lade de mere agrariske Repræsentanter føre Ordet til Trods for, at Højre jo dog gennem mange Aar har

levet paa at ville være Købstædernes sande Venner. Vi har ikke mærket det overfor dette Forslag. I de Røster, der har lydt i Dag, og i de Stemninger, der har givet Anledning til, at Lovforslaget endnu ikke er gennemført, har det ikke været Købstadinteresser, der har givet sig Udslag. Jeg skal minde om, at i Fjor stoppede man Sagen under Henvisning til, at man vilde gøre forskellige Bestemmelser konforme med, hvad man ventede vilde ske ved Statsskatteloven. I Aar, efter at Statsskatteloven er bleven vedtaget, har man andre Krav. I Aar siger man: Nu bør Lovforslaget vente, indtil Skattekommissionen faar endt sit Arbejde og det bliver Regeringen muligt at forelægge et Lovforslag heroppe om den fremtidige Ejendomsbeskatning. Alt dette tyder paa, som det ogsaa blev sagt af et andet æret Medlem, at Sagen heller ikke naar frem i Aar. Selv om det er rigtigt, at Skattekommissionen vistnok nærmer sig Slutningen af sit meget omfattende Arbejde vedrørende Ejendomsbeskatningen, vil det vel neppe være muligt at fremkomme med Forslag herom før meget sent paa Samlingen, og skal denne Sag vente derefter, bliver der altsaa heller ikke noget ud af den i Aar, hvad der maaske, set fra en anden Side, kan være meget godt. Man kan jo nemlig tænke sig, at der senere kan komme til at raade en anden Stemning i dette høje Ting, saaledes at Forslaget, naar vi endelig faar det gennemført, i Virkeligheden ogsaa vil tilfredsstille de Krav, der har været fremsatte, og for saa vidt skal jeg med Sindsro vente et Aarstid i Haab om at faa noget bedre end det, jeg venter at faa, hvis det nuværende Flertal skal bestemme Lovens Indhold.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds fremsatte adskillige Betragtninger netop om § 10 og om Erhvervsbeskatning, og jeg er enig med ham i de fleste af dem. Specielt gjorde han gældende, at man ved, som det foreslaas i § 10, at lægge Kommunens Ligningsprocent til Grund ved Beskatningen af disse to Trediedele af Indtægten vil naa et retfærdigere Skatteprincip end det, der hidtil har været gældende. Men det gælder jo kun i Forholdet mellem Købstad- og Landkommuner. Jeg tillod mig i Fjor, da Sagen var fremme her, at sige, at § 10 i dette Forslag, for saa vidt den omhandler København og Frederiksberg, ikke er tilfredsstillende, idet man, i Modsætning til, at man ude omkring kan beregne efter Ligningsprocenten, for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende